



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1581/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и др. Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиље АА из ... коју заступа Вељко Етински, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Дирекција покрајинског фонда Нови Сад, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3120/2016 од 22.12.2017. године и допунске пресуде истог суда под истим бројем од 15.03.2019. године, у седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3120/2016 од 22.12.2017. године и допунске пресуде истог суда под истим бројем од 15.03.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3120/2016 од 22.12.2017. године и допунске пресуде истог суда под истим бројем од 15.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10275/15 од 15.06.2016. године усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да тужилци на име неисплаћене разлике за период од 01.05.2013. године до 31.10.2015. године исплати укупно 62.099,50 динара, са каматом на појединачне месечне разлике у висини и по доспећу ближе означеном у том ставу изреке и на име накнаде трошкова поступка 55.768,00 динара, са каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 3120/2016 од 22.12.2017. године и допунском пресудом истог суда под истим бројем од 15.03.2019. године, делимично је усвојена жалба туженог и преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди, тако што је тужени обавезан да тужилци на досуђени износ накнаде трошкова поступка (55.768,00 динара) исплати законску затезну камату од извршности до исплате, док је у преосталом побијаном, усвајајућем, а непреиначеном делу, жалба туженог је одбијена, а првостепена пресуда потврђена. Захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда услови за одлучивање о ревизији туженог као посебној, на основу члана 404. ЗПП, у овом случају нису испуњени. Наиме, Врховни касациони суд се кроз више одлука, а ради уједначавања судске праксе у предметима накнаде штете војних осигураника против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање због мање исплаћених пензија изјаснио кроз став да тужиоцима припада право на накнаду штете због мање исплаћених пензија – разлике између 4,21% и 11,06%, на вредност бода од 9,020 динара, за период од три године пре утужења у смислу члана 376. став 1. ЗОО. Побижана пресуда не одступа од наведеног става.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побижаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради накнаде штете у износу од 62.099,50 динара поднета је 10.11.2015. године.

Како се ради о потраживању у новцу у коме вредност предмета спора побижаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић